

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „Koroški Slovenec“,
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
pol. in gospod. društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrtletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—.

Občni zbor

Političnega in gospodarskega društva za
Slovence na Koroškem.

Ko smo se dne 9. aprila 1931 o priliki občnega zbora naše vrhovne politične organizacije ob pričetku tega ozirali po zborovalni dvorani, smo mogli ugotoviti, da je zanimanje za delovanje organizacije zelo veliko, zakaj število delegatov je doseglo visoko številko. S posebnim zadoščenjem moramo ugotoviti mnogoštevilno prisotnost naše inteligence, kakor je pravilno omenil eden delegatov: Veliko vidim naših podeželskih voditeljev in ne razumem, kako se more pritoževati g. urednik, ako vsi odobravamo delovanje organizacije in njene tiska.

Poslanec dr. Franc Petek.

Po pozdravu g. predsednika in ko smo se oddolžili umrlim članom našim, je povzel besedo g. poslanec dr. Franc Petek, da poda poročilo o manjšinskem in političnem položaju od zadnjega izrednega občnega zbora.

Po vojni so se obdale države z visokimi carinskimi plotovi. Ti so prinesli obubožanje narodov in držav in brezposelnost. Do blagostanja ni prišla nobena država in je bilo zato treba iskati izhod. Pričelo se je razpravljati o Panevropi, regionalnih pogodbah, vršile so se agrarne konference in snovali so se agrarni bloki. V zadnjem času je kot bomba učinkovala nameravana carinska unija med našo državo in Nemčijo. V tisku je nastal proti temu hud odpor, ki je nerazumljiv, ko so se izjalovili vsi drugi poizkusi, a je razumljiv, ako se pomisli, da se gre tukaj za bojni blok, ki nima namena reševati carinskih zadev, ampak politično in gospodarsko diktirati, ko hoče vstvariti v srednji Evropi političen centrum, ko bo obvladal vse in izvedel politično priključitev. To je značilno za mentaliteto (način mišljenja in čustvovanja) sedanje dobe.

Pred zadnjimi volitvami je nastal za nas nov položaj, ki se je razmotrival na izrednem občnem zboru in zaupniških sestankih glede narodnostnih izgledov kakor političnih uspehov. Politika vsake manjšine je težavna in so zato uspehi povsod slabi in klaverni. To pa vsled tega, ker je za dosego ciljev v manjšinski politiki odločilna predvsem večina. Ne zadostuje samo pripravljenost manjšine, temveč pri večini je treba pravega zaupanja, mentaliteta večinskega naroda mora biti temu primerna. Mentaliteta koroških Nemcev pa je nam sovražna. To se da sklepati že iz težkoč, na katere naletimo Slovenci povsod. Ni treba, da je prosilec naš pristaš, zadostuje že, da vlada sum, da je našega mišljenja.

Od plebiscitnega zveznega daru je prišlo posredno in neposredno nekaj tudi nam v korist. Uvaževati pa je treba tendenco, ki je bila merodajna pri razdelitvi daru. Pri tem se je pokazalo, da je narodna politika tesno zvezana z gospodarsko politiko.

Na Koroškem imamo tri zadržane zveze. Iz nemških krogov je izšla ideja, da bi se vse združile in delovale enotno pri izmenjavi blaga. Mi vsi smo idejo skupnega delovanja pozdravili, a se ne moremo ubraniti čuta, da ima misel drugo ozadje, namreč namen, da se naše zadržane asimilira, prilagodi nemškim. Ne igrajo tedaj tukaj gospodarski oziri glavno vlogo, ampak politični. Tudi tukaj je važna mentaliteta koroških Nemcev, kakor je za manjšinskega politika izredno važna predvsem mentaliteta večinskega naroda.

Da smo glasovali za Jugoslavijo, za to smo imeli zakonito in naravno pravico. Vendar smo

takoj po plebiscitu priznali dane razmere in po tem času nimamo interesa delati povoda, da bi se nam mogla očitati iredenta. Vse to je zraslo v nemških glavah, da more biti njihova propaganda proti nam učinkovitejša. Bolj lojalne manjšine od naše sploh ni na svetu. G. govornik omenja izjavo člana Društva narodov, ki nas je uvrstil med najzornije manjšine, zakaj od nas Društvo narodov ne dobiva pritožb kakor od Nemcev na Poljskem, ki so jih poslali v enem letu kar 300. Razumljivo, ker so mlade manjšine izgubile orientacijo, predvsem nemške manjšine, in tarnajo.

Nemci v Jugoslaviji se pri ljudskem štetju tepejo za nemškutarje, ker ne vedo, kaj je narodnost, kaj je kultura itd., ne vedo, kaj je Nemec in s tem smešijo narodnostno vprašanje, ne vedo, da narodnost ni samo fraza. Če bi to čutili, bi se nikdar ne potegovali za nemškutarje. V Jugoslaviji je mogoč samo Jugoslovani ali pravi Nemci. Na istem stališču stojimo tudi mi. Vsled tega smo že pred leti izjavili v deželni zboru, da sta na Koroškem mogoča samo pošteni Nemci in pravi Slovenci, vmes ne more biti ničesar. Zato ni zveze med nami in nemškutarji. Sramotno je, da se opira koroško nemštvo na nemškutarijo, ko bi se morala sramota nemškutarije končno vendar že izbrisati. Nemci se morajo odločiti, ali opustijo fabriciranje nemškutarije ali pa z njimi nimamo ničesar govoriti.

Kri ni voda. Nemškutarji vidijo, da niso oni krivi tega položaja, in prihajajo za to na naše prireditve, ker se počutijo pri nas domače. Isto je s protesti proti našim duhovnikom. Vsi ti protesti ne izvirajo iz ljudstva, ampak se vlagajo po gotovem vzorcu, čisto sistematično. Mi poznamo te kroge in se za proteste ne zmenimo. Naše stališče je, da je zapeljavec slabši od zapeljanega.

Ko pride narodni drobec v položaj manjšine, mora predvsem skušati, da se stabilizira, da zadobi ravnotežje. Mi koroški Slovenci s 60 let staro politično organizacijo smo se hitro stabilizirali in vsi pojavi in nastopi na zunaj in znotraj kažejo, da ne delamo eksperimentov (poizkusov) ne v dobrem in ne v slabem smislu. (Dalje sledi.)

Deželni proračun 1931.

(Nadaljevanje.)

Podrobna razprava.

Pri podrobni razpravi se duhovi običajno nekoliko razburijo, ker ne manjka napadov na stranke in osebe in ker se pogosto prinesejo brezpomembne malenkosti, ki v časi trenutno nekoliko skalijo dobre odnošaje med nemškimi strankami. Pa se zopet znajdejo in pobratijo, kadar se gre za zadeve naše manjšine. Tokrat je sicer niti en govornik ni omenil in so izostali običajni izpadi.

Pri razpravi o deželni upravi se je ponovno predlagalo, da bi se znižale pristojbine poslancem in vladnim članom. S tem bi se prihranilo 50.000 S. Finančni odbor je izvolil posebni odbor, ki bo stavil točne predloge. Več bi se dalo seveda prištediti, če bi se znižale plače raznih ravnateljev industrijskih in trgovskih podjetij, kakor smo jih navedli v zadnji številki našega lista. Slišale so se pritožbe, da nekatere oblasti slabo postopajo z delavci, in radi oddaje lova občine Brdo v najem.

Pri postavki šolstvo, umetnost in znanstvo se je predlagalo, da bi dežela prevzela dva otroška vrtca, kar pa je proti običajem, ker ustanavljajo otroške vrtce društva ali občine, ki plačajo prehodno tudi nameščence, pozneje

pa jih prevzame dežela. Pritožbe glede ljudskošolskih počitnic ne ponehajo. Na Koroškem imamo tri vrste počitnic: poletne, vmesne in jesenske. Taka ureditev je nevzdržna. Kmetje so za jesenske počitnice, da morejo zaposliti svoje otroke v svojih kmetijskih obratih. Nezadovoljni pa so tudi z izvajanjem letnih oproščenj. Glede pospeševanja obrti se razvije ostra razprava. Posl. Leer zanika, da bi porabil 3000 S iz te postavke v strankarske namene. Dežela daje pod pogojem, da se prepiše tretjina hiše v last dežele, zavoda za pospeševanje obrti letno 5000 S. Dežela je poleg tega dala 3000 S za izobrazbo pomočnikov in gostilničarskih hčera. O razdelitvi te vsote je odločala o vsakem posameznem slučaju deželna vlada.

Govorilo se je o šentjakovski ljudski šoli, ki je v slabem stavbnem stanju. Šola dobi nekaj iz plebiscitnega fonda pod pogojem, da se tako preuredi, da bo v njej prostora tudi za poznejšo glavno šolo. Nekateri poslanci niso zadovoljni z igračkanjem v šoli, ker se pri tem zanemarljivo pisanje, čitanje in računanje, to so glavni predmeti. Deželni šolski nadzornik je na podlagi tega ugotovil, da so poizkusi glede šolske reforme končani in da se bo zopet večja važnost polagala na čitanje, računanje in pisanje. Pri počitnicah se bo morala ustvariti enotnost. Učiteljsčcu se je priporočalo, da se pri sprejemu dijakov ozira posebno na slovensko ozemlje.

Stavbarstvo je suhoparno poglavje. Gradilo se je, da se pri regulaciji Zile nameščajo inozemci in zahtevalo, da se sprejme tudi kočarje in najemnike v delo. To seveda ni mogoče, ker prihajajo predvsem v poštev brezposelni podpirani delavci. Sicer pa je ta postavka tako nizka, da ne bo mogoče ugoditi vsem potrebam.

Kmetijstvo. To poglavje je bilo tudi v podrobni debati eno najvažnejših, zakaj zopet se je upravičeno napadel deželni kulturni svet. Gotovo imamo mi Slovenci največ povoda, da se pritožujemo nad to gospodarsko ustanovo, zakaj ona pošilja v slovensko ozemlje samo nemške predavatelje, ali take, ki slovenščine ne obvladajo zadostno, iz česar se da pravilno sklepati, da ji ni za povzdigo kmetijstva na v najbolj zaostalem delu Koroške.

Deželni kulturni svet ne zastopa več vseh kmetov in njegova sestava ni demokratična. Kdor ni organiziran pri kmetijski podružnici, ki so vse v landbundovskih rokah, ima težkoče pri subvencijah. Potrebna je kmečka zbornica, v katero se bodo zastopniki volili. Krščanski socialci so prinesli ponoven tozadeven predlog. (Konec sledi.)

POLITIČNI PREGLED

Jugoslovani v Italiji. Dunajski socialdemokratski list objavlja obširen dopis o pregonjanjih Jugoslovancev v Italiji. Fašisti preganjajo Jugoslovane v Italiji popolnoma v duhu pruske politike proti Poljakom za vladanja Viljema II., ki je imela znane težke posledice. Fašisti preganjajo celo šolsko dečo, ki govori med seboj svoj materin jezik. Poznan je slučaj učitelja Sotosantija, ki je pljuval otrokom v usta, ker so slabo izgovarjali italijanske besede. In nihče bi tega ne vedel, če ne bi bilo maščevanje nad njim odkrilo njegovega početja. V drugi polovici meseca januarja so zaprili 15 slovenskih gimnazijcev, ker niso hoteli vstopiti v mladinsko fašistično organizacijo. To so dečki od 10 do 16 let. Ostali so v zaporu 2 meseca, potem pa so bili izpuščeni, ko so starši plačali za zagovor fašističnim odvetnikom velike vsote

kot nagrade. Petnajstletni deček Brezovšek je tri dni po prihodu iz ječe umrl na ranah, ki jih je dobil v ječi. Ob pogrebu so bile velike demonstracije proti fašizmu. List govori o preganjanju slovenske duhovščine, ki se je v zadnjem času še stopnjevalo. Slovani so imeli pred vojno 600 zasebnih šol in 900 učiteljev ter okoli 400 kulturnih in gospodarskih ustanov. Sedaj vsega tega nimajo več. Isti list ve povedati, da se nad političnim aretirancem v policijskih zaporih v Rimu pod vodstvom šefa policije vrše mučenja. Mučeni so Italijani kakor jugoslovanski politični kaznjenci. List piše, da so jim zabijali žebelje izpod nohtov in noge. Fašizem strune prenapenja in bodo počile, ko bo mera polna.

Politične vesti. Vseindijskemu narodnemu kongresu je prisostvovalo 30.000 delegatov. Kongres je odobril sporazum med Gandhijem in lordom Irvinom. Dodatno k sporazumu zahteva kongres popolno nadzorstvo nad indijsko vojsko, nad financami in zunanje političnimi odnošaji Indije. Gandhi je tedaj zmagal nad radikalnimi elementi. Gandhi se pripravlja sedaj, da odide mesesa junija kot vodja indske delegacije v London. — Romunska vlada je podala ostavko. Vzrok ostavke leži v ostavki trgovskega ministra, ki z nekim predlogom v parlamentu ni prodril. Novo vlado sestavlja londonski poslanik Titulescu. Titulescu išče oporo pri strankah in pravi, da je Romunija na robu propada, da so njeni temelji omajani in da bo treba resnega dela, da se reši položaj. Trenutno nova vlada, ki naj bi bila koncentracijska, še ni sestavljena. — Med Vatikanom in Avstrijo se vršijo pogajanja o sklenitvi konkordata. Vatikan stavi zahteve glede verskih šol in civilnega zakona. Pogajanja še niso zaključena. — Piše se o neki tajni pogodbi med Italijo in Španijo. Po tej pogodbi se je baje Španija obvezala, da prepusti Italiji v primeru nove svetovne vojne Balcarsko otočje kot oporišče za vojne operacije italijanske mornarice. — Angleški zunanji minister Henderson je povabil nemškega državnega kanclerja in zunanjega ministra na političen sestanek na Angleško. Sestanek bi se imel vršiti začetkom maja, pa se je preložil v zadnjem času za mesec dni. Na konferenci bodo razpravljali o splošnem političnem položaju s posebnim ozirom na vprašnja, glede katerih sta obe državi posebno interesirani. V ospredju bo nameravana carinska pogodba med Avstrijo in Nemčijo. Razgovor se bo sukal tudi okrog vprašanja razorožitve in reparacij. Francija s tem povabilom ni posebno zadovoljna. Baje sta se povabila tudi Briand in Mussolini, a še ni gotovo, ali se konference udeležita ali ne.

DOMAČE NOVICE

Doklade imetnikom hrabrostnih kolajn. Zvezni zakon št. 97 od 26. marca 1931 govori o dokladah, ki jih dobijo v svetovni vojni odlikovani. Dokladi dobijo vsi, ki so pred 29. oktobrom 1918 bili odlikovani z veliko srebrno ali zlato hrabrostno kolajno; mala srebrna kolajna tedaj za doklado zaenkrat še ne pride v poštev. Pogoji so, da mora imeti odlikovani avstrijsko državljanstvo in da odlikovanje ni izgubil na podlagi sodnijske obsojbe. Višina doklade se bo šele določila. Zadnji dan za prijavo je 31. julij 1931. Prijaviti se je pri pristojnih okrajnih glavarstvih. Za prijavo je predpisan poseben vzorec, ki vsebuje ime, rojstne podatke, državljanstvo, pristojnost, stan, poklic, ime staršev, leto nabora, zadnjo vojaško službo, zadnji vojaški čin, vrsto odlikovanja, kdaj, kje in vsled česar se je odlikovanje podelilo, katera komanda je odlikovanje podelila, dokumenti, višino dohodninskega davka, bivališče. K prijavi morajo prinesiti upravičenci davčni nalog za dohodnino leta 1930 ali 1929, rojstni list, domovnico, vse listine, ki se nanašajo na asentacijo, službovanje, odlikovanje itd. Doklada je nedotakljiva in se ne more zarubiti. Kdor ima veliko srebrno ali zlato hrabrostno odlikovanje, naj do 31. julija 1931 nikar ne pozabi prijaviti upravičenost do doklade, ker se bo na zamudnike oziralo le v izjemnih slučajih.

Gorenče. Neki list je poročal take neresnice iz naše fare, da moramo javnosti povedati, kaj je resnica. List poroča: Posesniški hčeri M. H. (iz župnije Št. Pavel) sta umrla te-

kom osmih dni dva otroka. Ker se je omenjena M. H. nahajala pri svojem sorodniku Frideriku Hasenbichlerju na obisku (čigar posestvo se nahaja že v gorenški župniji), sta bila otroka pokopana v Šmiklavžu. Pogrebci so bili izključno Nemci in zato se je med pogrebnim sprevodom nemško molilo. Pri pokopališču v Šmiklavžu pa je g. župnik opozoril pogrebce, da je to slovensko ozemlje in da morajo slovensko moliti. Ker pa niso znali slovensko, so bili primorani prenehati z molitvijo. — Tako poroča nemški list. Kaj je resnica? Resnica je, da župnik pogrebcev ni na ničesar opozoril in da jim nihče ni branil nemško moliti. Pač pa je župnik ob grobu po končanem pogrebu molil očenaše izključno v nemškem jeziku. Vsa zgodba torej o prepovedani nemški molitvi pri pogrebu je gladko izmišljena. Z drugo besedo: zlagana. — V drugem dopisu se pravi, da je župnik rekel v cerkvi sv. Radegunde: „Tu je slovenska cerkev in slovenska župnija. Ne trpim, da se tu nemško naprej molijo.“ Resnica je, da je neki farman rodod iz Labudske doline pri navadni maši, kakor so med tednom, nemško naprej molil. Nihče ga ni zaradi tega kakorkoli žalil. Pač pa je župnik po maši čisto mirno rekel, da „prosi, ker se po hišah skoro povsod molijo v slovenskem jeziku, da naj se tudi v cerkvi v tem jeziku naprej molijo.“ To in nič več. Ali ni to popolnoma naravno? Po celem svetu je taka navada. Torej tudi stališče katoliške cerkve. Zakaj naj bi se v cerkvi molilo v drugem jeziku, kakor se molijo doma? In zakaj naj ne bi ljudje molili v tistem jeziku, v katerem so najbolj navajeni in v katerem najlažje molijo? Skozi stoletja se je tako molilo. Zakaj naj bi se zdaj vpeljalo nekaj novega? In če je cerkev sv. Radegunde nekdanj spadala pod Št. Pavel, ni dvoma, da se je v cerkvi molilo v jeziku ljudstva. Ker pa od starih ljudi tod nihče ni znal nemško, je jasno, da so tudi očetje benediktinci oskrbovali cerkev v slovenskem ljudskem jeziku. Oltarni prt tudi ničesar ne pričča, ker ni iz stare, marveč iz najnovejše dobe. Nikomur se ni zgodila krivica. Pustite, kakor je bilo do sedaj! Pomniti pa je treba, da komur osma zapoved še kaj velja, ne bo pošiljal tako lažnivih dopisov v liste, kakor so bili v omenjenem listu. Kaj bi rekel dolgoletni čegmošter te cerkve rajni, dobri Haberle, če bi slišal, kako brez pravičnega vzroka se hujska proti dušnemu pastirju!

Bilčovs. (Mi ob desetletnici „Koroškega Slovenca“.) Deseto leto je dopolnil naš list. Kot vrl dečko, bistrih oči in mladostne moči jo je primahal v naše domove ter se nam korajžno predstavil, češ, glejte me, dragi naročniki in čitatelji moji, desetletni jubilej obhajam. Pa vam hočem tudi povedati in dokazati, kaj sem za vas storil v tej sicer kratki, a vendar resni dobi svojega obstanka, radi tega prihajam k vam v obširnejši obliki. In smo ga vzeli v roke in povemo Vam, g. urednik, zares smo ga bili veseli in marsikateri je rekel, oh, če bi le zmiraj tak prihajal. Vsi smo z veliko vnemo in radovednostjo prebrali stran za stranjo do zadnje črke, tako nam je bil izredno zanimiv. Spoznali smo iz člankov še v večji meri, kako nam je list potreben in kako važno nalogo on vrši med nami, ko zagovarja in brani pravice trpinov koroških Slovencev. Ko naše speče ali v nezavednost zapeljane brate budi iz spanja in jih opozarja, da le enoten nastop vseh nas koroških Slovencev more našega kmeta in delavca dovesti do tistega upoštevanja, kokršno nam po naši številčni moči na Koroškem pripada. Stotisoč koroških Slovencev združenih v eni mili in isti zahtevi bi pač moralo najti drugačen odmev pri naših oblastih, kakor pa ga najdemo, ko smo razcepljeni po med nas od nemških sodeželanov zanešenem raznovrstnem narodnem pojmovanju. Gotovo so ja tudi med nami ljudje, ki z ozirom na svoj lastni dobiček vidijo rešitev našo v tem, da klonemo naše glave in da se poslušno priznamo kot nekaka mešanica med Nemci in Slovenci. Vedno so naši nemški sosede pri svojih raznarodovalnih namenih še našli med našimi vrstami ljudi, ki so za neko drobtino, ki so jo tistim vrgli pod noge, zapustili svoje prepričanje in potem postali propovedniki v službi za naše raznarodovanje. Toda današnja gospodarska kriza nam kaže drugo pot, ki pelje proč od teh propovednikov

nazaj k naši zemlji, nazaj k našemu domu, ukaže nam ljubezen do naše domače grude in ljubezen do dela na njej. Ta zemlja pa je bila last tistih, ki so bili pred nami že dolga stoletja in ti so bili Slovenci; saj to pričča naš jezik, ki smo ga po starših podedovali. Poštenje, pridnost in medsebojna ljubezen nas bo tudi v teh dneh strašne krize obdržala na naši zemlji. Prava medsebojna ljubezen pa more vladati med nami le, če smo enega in istega duha, iz katerega potem izvirajo skupne zahteve v boju za naš gospodarski in narodni obstoj. To nalogo ima med nami vršiti naš list. Vršil jo je skozi prvih deset let in jo bo tudi v bodoče. Zato se ga hočemo še trdneje okleniti, ga radi prebirati in tudi skrbeti za njegovo širitev med nami. Hvaležno se pri tem spominjamo tudi onih, ki so na razvalinah leta 1921 začeli iznova graditi stavbo našega narodnega življenja. Pa tudi onih, ki še danes žrtvujejo svoje sile boju za pravice našega ljudstva na Koroškem. Obenem pa prosimo Njega, ki daje rast vsemu stvarstvu, da vzdržuje in ohranja, da ljudstvu našemu vzbudi tudi zanaprej požrtvovalnih mož in žena, ki bodo z našim listom stali ob braniku naše slovenske zemlje.

Podgorje v Rožu. (Podgorjanska nedelja.) Drugo nedeljo po veliki noči, letos 19. aprila, obhajamo takozvano podgorjansko nedeljo. Sicer imamo sedaj še precej snega, pa upamo, da bo do tedaj vendarle že popolnoma izginil. Služba božja bo na ta dan prva ob 7. uri in druga ob pol 10.

Žitara vas. (Občinska seja in proračun.) Ker je občinska seja javna in ker ni mogoče, da bi bil vsak navzoč, zato hočemo našim čitateljem, posebno pa našim občanom sporočiti nekaj sklepov iz seje dne 22. marca. Kot prva točka je bila odobritev občinskega proračuna za leto 1931. Ker je država oskrbela za letos olajšavo za kmeta z zasilno podporo (Notopfer), se predloženi proračun sprejme in odobri ter se sklene, da naj znaša obč. doklada 135%, kar znači znižanje nasproti lani za 15%. Proračun s to doklado seveda ne bo popolnoma krit, toda glavni izdatki se gotovo krijejo in obenem še odplača tudi nekaj dolga. — V domovinsko zvezo se sprejme g. Hribernik Blaž, posestnik na Proboju. Za izpeljavo šestega tuberkuloznega tedna se izvoli odbor, sestojec iz 6 članov, ki naj izvrši naročeno in poverjeno delo. — Sklepa se nato o dovolitvi raznih bolniških prispevkov in ubožnih podpor, ki se po razmerah nekaterim dovolijo, drugim pa odklonijo. Današnje razmere pač ne dopuščajo, da bi se v ugodilo vsem nebrojnim prošnjam, ki se vlagajo danes pri občini. Vse se danes hoče naslanjati le na občino, kot bi ta posedovala zlate vrelce. — Za cestnega delavca se namesti Tribelnik Franc. — H koncu se oglašijo še nekateri odborniki, ki apelirajo na g. župana, da naj se pri zidavi stanovanjskega posloja za učitelje drži strogo tozadevnega obč. sklepa, ter ne dopusti, da bi se na račun kmetov stavila bogve kakšna palača samo za stanovanje. Sedaj še par podatkov iz obč. proračuna in obč. gospodarstva sploh. Ubožni proračun je prekoračil vsoto lanskega, ker ima občina eno osebo več v hiralnici in znašajo stroški za isto 1900 S, bolnišnice in norišnica stanejo občino 4400 S, skupni izdatki pa znašajo 9573 S, kritje ubožnega proračuna znaša 770 S in primanklaj 8803 S. Izdatki obč. proračuna znašajo 32.853 S in kot važne postavke omenjamo sledeče: Poprava in vzdrževanje obč. potov in cest znaša 4140 S in je skoro ena najhujših bremen naše občine; posebno nas zadene odlok dež. vlade iz leta 1930, ki nalaga občini, da mora prispevati za pota v dobrlovaški občini visoke odstotke, ki znašajo za letos kar 1210 S. Za šole mora občina prispevati: Žitara vas 1650 S, Št. Lipš 1378 S, Št. Primož 269 S, Galicija 255 S, skupno 3552 šil. Subvencij požarnim brambam se dovoli v znesku 140 S, dočim mora občina z ozirom na odlok dež. vlade prispevati za nabavo motorne brigalne za pož. brambo Selo-Breg v znesku 1500 S. Za odplačilo dolga se določi vsota 4700 S. Kritje proračuna znaša 11.658 S, tedaj primanklaj 21.545 S, ki se krije z 198,8% obč. dokladov. Sklene se pa pobirati le 135% dokladov. Iz tega poročila bodo čitatelji spoznali, da pač ni mogoče še to leto znižati še bolj obč. doklade, ker bi radi znižanja na-

stale nove vrzeli in novi dolgovi. Občinsko vodstvo pač stoji trdno na stališču, da je treba znižati bremena našemu kmetu in bajtarju, toda različne prošnje za podpore in druge prispevke se venomer kopičijo in koliko je še drugih nezogibnih potreb, ki se jih nikakor ni mogoče ogniti in tako ustreči splošni želji občanov kljub dobri volji.

Bilčovs. (Čistilnica za žito.) Ni neumnosti na svetu, ki bi je nekdo ne odobral. Nasprotno pa tudi ni dobrega dejanja, proti kateremu se ne bi kdo vzdignil in dejal, da je napadno. Tak je tudi z našo čistilnico za semenško žito. Tukajšnja kmetijska podružnica si jo je nabavila. Deželni kulturni svet je priskočil s precejšnjo subvencijo in tudi občini Bilčovs in Zg. Vesca sta prispevali. Naprava je zelo lepo in dobro postavljena na pogon s turbino, katere moč je dal na razpolago p. d. Pomoč v Bilčovsu. Z namenom, da se našemu poljedelcu ravno s čistilnico pripomaga do boljših domačih žitnih vrst, da se prepreči razmetavanje slabega žita po njivah in da se žito tudi očisti raznega plevela, se je pričelo z delom, je po raznih ovirah vendarle končno dovršeno. Prispevek, katerega je dala občina, se je tudi dal za napravo po razsodnem prevdaru, kajti čistilnica pride v korist vsakemu, ki se je hoče poslužiti in hoče biti pri razbiranju domačih žitnih vrst res napreden kmetovalec. Pospeševati kmetijstvo je dolžnost občinskega predstojništva in odbora. Pa glej, ko se je objavila svota 500 S, katero je prispevala občina za čistilnico, so se nekateri glasovi vzdignili proti občinskemu predstojništvu, da razmetava denar za nepotrebne naprave in tako iztiska po nepotrebem iz ljudstva visoke občinske doklade (leta 1930 75%). Vsak pa, ki stvar resno prevdara, mora priznati, da to, kar se stori za napredek kmetijstva, nikakor ni nepotrebno razmetavanje občinskega denarja.

Drobne koroške novice. Dne 7. t. m. popoldne je povozil tovorni avto 7 letnega fanta Olivo, ki je takoj na mestu izdihnil, ker mu je avto zdobil glavo in prelomil obe nogi. Mater otroka so prepeljali v bolnišnico. Sofer je prišel v taki položaj, da je moral odločiti, ali povoziti dve osebi ali samo eno. — Letoš bo posvečenih 9 bogoslovcev, od katerih je 5 tujcev — rajhovcev — in 4 domačini, od teh zopet 3 Slovenci: Holmar, Milonik in Poš. — Osebe, ki so leta 1929, 1930 in prve mesece letos poslale kak dar Landesverbandu der Kriegsbeschädigten, Witwen und Waisen Kärntens, naj naznajo višino vsote in svoje ime pristojnemu orožniškemu poveljstvu. — Letošnje birme: 12. aprila v Šmihelu pri Pliberku, 18. aprila v Malem Št. Vidu, 23. aprila v Žrelcu, 14., 24. in 25. maja v celovski stolnici, 6. junija v Št. Štefanu na Zili, 20. junija v Št. Lenartu pri Sedmih studencih, 23. junija v Celovcu in 25. junija v Št. Rupertu pri Celovcu. — V 23 koroških dekanijah je 289 far zasedenih in 75 nezasedenih, 75 zasedenih in 75 nezasedenih kaplanij. Vseh aktivnih duhovnikov je 376, 30 upokojencev, cerkev in kapelic pa 1061. Katolikov je v krški škofiji 366.116. — Gimnazijec Dobernik iz Vresja pri Graštanju se je igral z desetletja staro razstrelilno tvarino, ki je eksplodirala. Dijak je izgubil eno oko popolnoma, kaj bo z drugim, se še ne ve. Poleg tega so se mu pretresli možgani in zadobil je še druge poškodbe. — V zadnjem času je nekdo vlomil v poštni urad Drobolje in odnesel 10 kg sira in 3 pare čevljev. — Posestnik Franc Jurič v Zopračah ga včasih rad potegne. Kadar je nali-man, postane nasilen. Svoji ženi je grozil, da jo bo ustrelil ali ji odsekal glavo. 2. januarja letos jo je natepel, da je morala zbežati k svojim staršem. Dobil je za to 4 mesece zapora. — Učiteljica Gabrijela Dobrin v Dobrli vasi je dobila naslov nadučiteljice. — Krščanski-socialci zahtevajo, da se v Celovcu skliče občinska seja, ki naj traja tako dolgo, dokler župan ne bo izvoljen. Proračunske dvanajstine potečejo 30. aprila in se mora sprejeti do tedaj letošnji proračun, drugače uradniki in namoščenjci ne dobijo majske plače.

Dobrta vas-Belovče. Na dan sv. Jožefa je nenadoma preminul obče spoštovani Mertlov oče, Urh Marček. Rajni je bil globokoveren, značajan in naroden mož. Bil je vnet čitatelj in naročnik naših listov; prej je imel „Mir“ in sedaj „Kor. Slovenca“ in ves čas je bil ud Mohorjeve družbe, zato je bil tudi zelo izobražen

in marsikdo ga je rad povprašal za nasvet. Bil je mirnega značaja in zato živel z vsemi sosedi v najboljšem soglasju. Rajnega očeta stavimo lahko za vzgled naši mladini v vseh ozirih. Kako je bil priljubljen, je pokazala množestvilna udeležba pri pogrebu. Bodi Ti, dragi oče, lahka zemlja slovenska, katero si tako ljubil. N. p. v m.!

Podgorje v Rožu. (Smrt.) V spremstvu dveh duhovnikov, domačega in župnika in dekanijskega svetovalca iz Št. Jakoba, č. g. Franca Senka, in ob udeležbi velike množice ljudstva smo 28. marca položili v grob zemeljske ostanke našega cerkovnika Franca Fugerja, ki je po dolgi in hudi bolezni v Gospodu zaspal. Rajnega niso poznali samo domači farani, marveč tudi številni romarji, ki prihajajo počastiti podgorjansko Mater božjo. Saj je opravljal službo mežnarja v naši lepi farni cerkvi nad 42 let; in to z veliko skrbnostjo, postrežljivostjo in ljubeznijo. Kako lepo in vzgledno se je vedel v cerkvi! In ni čuda, zakaj odlikovala ga je globoka vernost in pobožnost. Bil je pa rajni tudi skrben in varčen gospodar, ki se je vedno ravnal po starem krščanskem geslu: moli in delaj! Kot dober družinski oče je vzgojil krščansko svoje otroke, od katerih jih živi še 7, ter so vsi dorastli in zadostno preskrbljeni. Ena izmed hčerk, Uršula, omožena Incko, pa je že maja 1929 odšla pred njim v večnost. Bil je rajni tudi vrl naročnik in čitatelj naših knjig in listov. Pri pogrebu so mu zapeli cerkveni pevci ganljive žalostinke. Blagi pokojnik, počivaj v miru v domači zemlji, ki si jo tako zvesto ljubil! Žalujočim ostalim na naše iskreno sožalje!

Železna Kapla-Podpeca. (Smrti.) Bridka izguba je zadela na tiho nedeljo Peršmanovo hišo. Po daljši, mučni bolezni je zatisnil svoje oči skrbni in napredni gospodar Peršmanove kmetije v Podpeci, Urban Sadovnik, p. d. Peršman ali „Petzenkönig“, kakor so ga tudi nazivali. Meseca prosinca se je pri obrezovanju držala vsekval v koleno; posledica je bila, da se je zastrupila kri. Napotil se je v Celovec, da bi v bolnici „Marija Pomagaj“ našel zdravniško pomoč. Spočetka se je zdelo, da je izven življenjske nevarnosti, toda zastrupljenje je napredovalo, moči so vidno pešale, bolečine so postajale vedno hujše, čutil je sam, da ni več pomoči. Le ena želja ga je v tem strašnem osemtedenskem trpljenju navdajala, da bi le še enkrat videl jubi dom in domače svoje. Ko so bile moči že skoraj docela strte, se je rajni oče še v toliko opogumil, da se je dal prepeljati v Kaplo, kjer je bogu vdani, previden s tolažili sv. vere dne 22. sušeca zjutraj preminul v 60. letu svoje starosti. Ni mu bilo določeno, da bi še živ videl domačijo, le dve noči je smelo truplo umrlega vestnega gospodarja počivati na mrtvaškem odru v družinski sobi v Podpeci. Kako je bil spoštovan od vseh, se je videlo ob pogrebu. Vskak, kdor je količkaj mogel, iz bližnje in daljne okolice, je prišel, da se od rajnega poslovi in ga spremi na zadnji poti. Pogrebni sprevod je bil zato zelo velik. Mnogobrojna množica, bilo je pri štiristo samo moških, se je vila po trgu, potem ko je duhovni sin rajnega, čg. dr. J. Sadolšek iz Borovelj ob asistenci domače duhovščine blagoslovil truplo rajnega očeta in so pevci zapeli žalostinko: „Nad zvezdami“. Po cerkv. opravilu pri M. D. v Truju so položili krsto v družinsko grobnico; duh. sin se je ob odprti gomoli poslovil od kršč. očeta, skrbnega in delavnega gospodarja, od ljubljene prijatelja. Zadonela je pesem „Vigred se povrne“, zatrobila je trobenta požarne brambe zadnji pozdrav svojemu podpornemu članu, zaplapolala je zastava veteranskega društva nad odprtim grobom svojega častnega poveljnika.

„Ena se tebi je želja spolnila:

V zemlji domači da truplo leži.“

— Dne 9. aprila smo izročili blagoslovljeni zemlji zemeljske ostanke Popove Micike. V spomladi njenega življenja je bila ta cvetka presajena na boljši vrtec. Ostalim naše najiskrenejše sožalje!

DRUŠTVENI VESTNIK

Društvene prireditve. Izobr. društvo „Trta“ v Žitari vasi ima svoj 24. letni občni zbor v nedeljo, dne 19. aprila ob 3. popoldne v društveni sobi z navadnim sporedom. — Izo-

braževalno društvo „Gorjanci“ v Kotmarl vasi ponovi 19. aprila o 3. popol. pri Ilcu v Gorjah igri „Naša zemlja“ in „Strup za podgane“. — Izobr. društvo v Št. Vidu priredi dne 19. t. m. pri Voglu v Št. Primožu igro „Pozna pomlad“.

Slovenski krožek na Dunaju letos prav živahno deluje. Po zelo uspelem „koroškem večeru“ je bil „primorski večer“, na katerem je pa predaval samo južnotirolski Nemeč Ingo-mar Verhouz o trpljenju nemške manjšine pod fašizmom. Priznal pa je, da je še veliko hujše z jugoslovansko manjšino v Italiji. — V maju bo veliki koncert v češkem Narodnem domu v Turnergasse. Pravočasno objavimo spored. — Šola deluje v dveh oddelkih. Veliko je Korošic, ki bi lahko tudi zahajale v šolo, saj je samo ob nedeljah popoldne od 5. ure dalje. — Zdaj si je Krožek omislil tudi tamburice iz Zagreba in naš šentjakobski rojak poučuje v dveh oddelkih: prvi oddelek tvorijo že izučeni tamburaši, v drugem pa so začetniki. Za prihodno jesen jih bo okoli 24. Torej zopet velik napredek naših na Dunaju.

Borovlje. (Trojčki.) Da se bomo, ko igrajo Borovčiči, smejali, smo se nadejali, a da bo igra „Trojčki“, ki jo je predstavljalo društvo slovenskih diletantov v Cingelčevi dvorani na Trtai, tako smešna, si nismo mislili. Igra se je predstavljala prvič na Koroškem in bi bilo pozdraviti, če bi se dobilo več tako šaljivih iger, da obiskovalci vsaj za par ur pozabijo dnevno breme. Boroveljski igralci, ki so znani že daleč po slovenski Koroški, zaslužio vso pohvalo. Bili so na mestu moški kakor ženske, ki so vse nastopile prvič na odru in se izkazale kot jako dobre igralke. Želimo samo in vam svetujemo, da nastopite enkrat v boroveljski kino-dvorani, ker je, kakor se je izkazalo na velikonočni pondeljek, dvorana pri Cingelcu premajhna, da je več od daleč došlih obiskovalcev moralo ostati zunaj. Zahvaljujemo se Borovljancem za prijetno zabavo in jih prosimo, da nas ne pustijo predolgo čakati na zopet tako prijeten popoldan.

Radiše. (Očetovski dan in občni zbor.) V nedeljo 22. marca je priredilo naše društvo skromen očetovski dan. Na dnevnem redu so bile deklamacije, majhen prizor, ki ga je sestavil domač fant, in primeren nagovor. Žal, da se je znašlo tako malo število mož in očetov v društveni sobi, saj je bil ta dan posvečen v prvi vrsti njim. Pričakujemo, da boste o prihodnji priliki bolj častno zastopani. Po očetovski proslavi se je vršil redni letni občni zbor. Iz poročil smo razbrali, da je vse v najlepšem redu. Knjižničar je povedal, da ima društvo na razpolago 400 knjig. Društvenikom je dana možnost, da se ne samo zabavajo, temveč tudi izobražujejo. Posneti smo mogli, da segajo člani povečini po zabavnih knjigah, ko je vendar v dobi gospodarske krize posebno treba strokovnega pouka našim bodočim gospodarjem in gospodinjam. Zato se poslužujte ugodne prilike, da bo imel knjižničar kaj dela. Ker smo opazili pri naših dosedanjih odbornikih strogo natančnost in zadovoljivo agilnost, smo jih izvolili z neznatnimi izpremembami še enkrat, da jim s tem pokažemo naše priznanje in jih vzpodbudimo k še bolj vztrajnemu društvenemu delu.

Globasnica. (Razstava.) Povabilu naših vrlih tečajnic za cvetno nedeljo smo se odzvali domačini v mnogobrojnem številu in istotako tudi sosede so bili zastopani, posebno častno je bil zastopan šmihelski okoliš. — Da je bila razstava in prireditve določena za pozni postni čas, teden pred veliko nočjo, se je pollaščal tečajnic strah pred pičlo udeležbo, toda kar je našemu ljudstvu priljubljeno, tega pač ne mara opustiti. Strah, ki se je pojavljal pred prireditvijo, se je ob prihodu številnih gostov izpremenil v veselje in radost tečajnic in voditeljice, zakaj razstavna dvorana je bila brez prestanka napolnjena občudujočih gledalcev. Dvorana pa, kjer se je vršila ostala prireditve, je bila ta dan precej premajhna in je moralo precejšnje število gostov počakati na konec prireditve v spodnjih gostilniških prostorih, mnogi pa so se vrnili za oder in tam prisluškovali, kar se je godilo na odru. — Ker se naši tečajji vodijo pod okriljem S. K. S. Z., se je tudi ta prireditve otvorila z govorom zastopnika Zveze v osebi g. Potočnika. Govornik, na kmečkih tleh rojen in vzrastel, brez posebne izobrazbe, nam je v posebno izbranih in jedrnatih besedah orisal pravi pomen naših

tečajev in nam podal obenem jasno, toda žalostno sliko, čemu se dandanes mladina odtujuje kmečki grudi in beži za kruhom v mesta. Povedal je, da je namen in glavni cilj tečajev, da se izobrazijo naše kmečke hčere za naše kmečke domove in ne za mesta, ter da se izseljevanje iz kmečkih domov v mesta zajezi in da se naša dekleta s tem večjo ljubeznijo oklenejo kmečkega življenja, ki je edino pravo in srečno, dočim je življenje v mestih za našo mladino le varajoče in mnogokrat celo pogubno. Sledili so temu nastopi deklet z raznimi deklamacijami in kupleti, vmes pa petje dekleškega zbora, kar nas je zelo zabavalo. Zatem se je uprizorila igra: „Elizabeta, grofinja Turniška“. Igra predstavlja na eni strani častihlepno, na drugi ponižnost, in posledica konca je, da se mora častihlepno, ošabno ukloniti ponižnosti. Da so igralci in igralkе svoje vloge po svojih močeh izvršile dobro, kaže dejstvo, da so nekateri prizori privabili morda nehote nam solze v oči, kajti cela dvorana je s sočustvovanjem sledila poteku igre in se moramo le čuditi, da se je mogla tako težka in lepa igra v tem kratkem času kljub mnogim drugim zaprekam v tako povoljno in splošno zadovoljnost uprizoriti, da si je bilo za razstavo treba žrtvovati nebroj skrbi in dela. Pač moramo čestitati vsem tečajnicam in voditeljici nad splošnim uspehom. Tečajnice, ki ste obiskovale ta tečaj, ste gotovo slišale obilo zlatih navkov od gđ. voditeljice, Vas prosimo, da nam Ve, po njenem dobrem vzgledu kažete pot k boljši bodočnosti. Društvu, Zvezi in gđ. voditeljici pa izrekamo tem potem še posebno zahvalo za užitek tečaja in prireditve in za prijetno zabavo.

Sele. (Iz društvenega življenja.) Morda smo res malo preveč pohlevni in tihi. Niti svoje prireditve na velikonočni pondeljek nismo razglasili po širšem svetu. Pa ljudje že vedo, da se ta dan vsako leto v Selah gotovo kaj vidi in sliši in prišli so, poleg domačinov posebno iz Homeliš in Apač. Igralci so prav posrečeno uprizorili štiridejansko ljudsko igro „Zaklad“, ki je splošno zelo ugajala. Nekateri prizori so bili resni in ganljivi, da so se ob njih zablestele solze v očeh, drugi, posebno kadar je nastopil jecljajoči Lipej, pa so povzročili dosti smeha. Kratke odmore so lepo izpolnili vrli pevci in pevke, ki so brez pevovodje zapeli več lepih pesem. — Tekom 10 let je izobraževalno društvo uprizorilo 51 iger, imelo 8 večjih prireditev in 31 sestankov. Knjižnica je izposodilo 11.345, knjižnico je vsako leto izpopolnjevalo, da šteje sedaj 864 knjig. Izvršilo je torej za naše skromne razmere gotovo veliko kulturno delo. Da se ni moglo še bolj razmahniti, je bilo med drugim krivo največ pomanjkanje primerenih društvenih prostorov. Štirikrat se je selilo in šele lani dobilo primerno zavetje v cerkveno-prosvetnem domu. Naj bi se društva oklenila posebno mladina in si iz knjižnih zakladov, na sestankih in igrah črpala srčno in umsko izobrazbo! — Prihodnja večja prireditve v Domu bo proslava materinskega dneva najbrže 10. majnika.

Hodiše. (Društveni praznik.) Na dan sv. Jožefa obhaja društvo „Zvezda“ vsako leto svoj praznik. Na ta dan pokaže društvo, da stoji skozi in skozi na katoliških načelih. Letos je spet sijajno pokazalo pri cerkveni slavnosti. Nekaj novega je bila liturgična maša, ki so jo

molili člani društva, kar je vsem zelo ugajalo. Srečna je bila misel, da se ta praznik obenem porabi za proslavo očetovskega dne. Slavnostni govornik dr. Blüml je nam ravno na društvenem patronu tako lepo pokazal lastnosti dobrega očeta. Popoldansko slavnost je društvo obhajalo v svojem domu, ki je bil do zadnjega kotička zaseden. Društveni pevci so slavnost otvorili s pesmijo „Oj, hišica očetova“ in tudi med odmori pridno prepevali. V svojem govoru je društveni svetovalec slikal patrona kot vzornika v modernem času; ljubezen do delavnosti, do družine, do doma so stebri, ki nam bodo ohranili naše domove. Spominjal se je žalostne usode Jugoslovancev v Italiji, kjer se njihovim domovom jemlje ravno to, kar je vsakemu domu najdražje; materin jezik celo v cerkvi in pri krščanskem nauku. Pozival je poslušalce, da se svojih bratov v Italiji spominjajo. Po govoru se je uprizorila lepa gra „Najdenček“. Žal, da je nagajala električna luč. Ljubljenev vseh gledalcev je bil desetletni najdenček s svojo naravno in prikupno igro, v kateri je kazal bistrega a vzgledno pokornega, hvaležnega, poštenega in značajnega otroka, kakor si jih moremo le želeči v naših domovih. Tudi drugi fant, ki je prvič stal na odru, Francej, je pokazal, da ne pozna strahu, ker igral je zelo naravno. Slavnost se je v vsem dobro obnesla in si želimo le posnemalcev v drugih krajih.

Šmihel nad Pliberkom. (Društvene novice.) Društveno življenje je bilo skozi celo zimo zelo živahno. To smo videli na dan občnega zbora, ki je bil primeroma dobro obiskan, kar priča, da je med našo mladino še dokaj veselja in narodne samozavesti. Sestankov je imelo društvo 5, sej 6, poleg tega še dva izleta: v Rož in na Peco. Z malo izpremembo se je izvolil stari odbor, ki bo s podporo gotovo vestno vršil svojo nalogo. — Na velikonočni pondeljek je uprizorilo društvo lepo dramo „Živa pokopana“, ki je bila igrana prvič na Koroškem. Igra bi brez dyoma zelo dobro izpadla, če se ne bi pripetila nezgoda, ki je izločila enega glavnih igralcev. Tako se je morala vloga po tretjem dejanju le brati, kar je uspehu mnogo škodovalo. — Kakor slišimo, uprizori menda v kratkem tudi godbeni odsek požarne brambe lepo igro. Kdor s prvo ni bil zadovoljen, si bo gotovo ogledal drugo.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. Materinski dan se slavi letos v naši državi dne 10. majnika. — Jugoslavija: Pri velikonočnem streljanju v Čreškovi vasi pri Novi cerkvi je padel goreč zažigal na slamnasto streho. Pogorele so 4 hiše, mnogo pridelkov in poljedelskega orodja. — Vojni minister general Hadžič je vsled slabega zdravja odstopil. Vojno ministrstvo je prevzel general Stojanovič. — Na veliko soboto zvečer je morilec in ropar Mohorko s pomočjo nekega Hriberskega v Jalovcu umoril posestniško družino 5 oseb in odnesel okrog 3000 Din. Misli je, da bo dobil več, ker je napravil posestnik Dobaj v zadnjem času večje kupčije. Mohorko je prišel kmalu v roke pravice. Na vesti ima še več umorov, baje tudi umor svoje matere. Hriberskega so prijeli v Lučanah v avstrijski republiki. Mohorko je hotel izvršiti samomor. Taki ljudje spadajo na vislice. — Za protestantske-

ga škofa v Jugoslaviji je bil izbran dr. Filip Popp. Treba je samo še, da ga potrdi kralj. Nemčija: Komunisti v Nemčiji so za velikonočne praznike napovedali protiverske demonstracije, ki jih je policija prepovedala. Kljub temu je prišlo do demonstracij in spopadov s policijo. Policija je aretirala 487 komunistov. Na več cerkvah so komunisti razbili šipe, ker je prišla policija prepozno. — Hitler je izključil iz narodno-socialistične stranke 1400 članov, ker so se priključili stotniku Stennesu. Stennes je ustanovil svojo lastno stranko in pričel izdajati svoj list. Razcep v narodno-socialistični stranki se tedaj nadaljuje. —

Za tiskovni sklad so darovali: Ročičjak, Škocijan, 3; Železna Kapla: Barbara Merčjak 1, Jurij Pasterk 3, Urška Kralj 1; gozdni mož v Št. Jakobu 1; Marija Lužnik, Galicija, 1; Miha Rovišnjak, Št. Peter, 2; Andrej Koban, Št. Gandolf, 0.50; Pavla Lušin, Lipje, 0.50; Marija Wiegeler, Perava, 2; Mici Vertič, Zagreb, 4; neimenovan 1; Tone Sloki, Celovec, 0.50; Grabštanj 0.50; neimenovan iz Strpne vasi 1.30; Klub koroških Slovencev v Ljubljani 200; Matija Pavlič, Celovec, 1.50; Valentin Guetz za pust 1; nabrano o priliki svatbe Jana Happe v Zopračah 6; J. B. Hafner, Celovec, 1.50; Milka Hartmanova, Libuče, 2; Janez Grilc, Selo, 1; Marija Hebajn, Smartno, 3; Apolonija Juh, Vetrinj, 1; naročniki v Železni Kapli 3; neimenovan, Dunaj, 4; neimenovan, Vogrče, 5; dr. Fran Zeichen, Pliberk, 4; Vincenc Karničar, Remšenik, 1; Josip Poglič, Spodnji Breg, 1; Matevž Wornik, Glinje, 2; Hranilnica in posojilnica v Borovljah 50; Fran Repnik, Železna Kapla, 1.50; Luka Piskernik, Lobnik, 4; Stefan Bayer, Loga vas, 2.50; Karol Jiša, Novy Jachymov, 3; Silvester Ripeč, Sinča vas, 10.60 S. Klub koroških Slovencev v Mariboru 200 Din. Vsem darovalcem najpristrčnejša hvala. Spominjajte se tiskovnega sklada ob vsaki priliki!

In Oekonom — mlin? Da! Je vendar najboljši!

Zahtevajte dopošiljatev prospekta od H. Hammerschmied, Ernstbrunn 14, N.-Oe. Zastopnike pošljemo k Vam. Predvaja se zastoj. 29/6

Izobraževalno društvo „DANICA“ v Št. Vidu v Podjuni uprizori

v nedeljo, dne 19. aprila 1931 ob 3. uri popoldne pri Voglu v Št. Primožu igro

POZNA POMLAD.

Sodeluje tudi društveni moški pevski zbor. K-obilni udeležbi vabi 71 ODBOR.

IZOBRAŽEVALNO DRUŠTVO V DOBRLI VASI ponovi

v nedeljo, dne 26. aprila 1931 ob 3. uri popoldne pri Šoštarju v Globasnici petdejanko

NE V LOTERIJO

Prijatelji pošlene zabave, ne zamudite ogledati si to igro, polno humorja in duhovitosti, ker bi Vam bilo žal.

Prisrčno vabi ODBOR.

VABILO.

POSJOJILNICA V GLOBASNICI, registrirana zadruga z neomejeno zavezo, ima v nedeljo, dne 26. aprila 1931 ob 4. uri popoldne v posojilniških prostorih svojo

LETNI REDNI OBČNI ZBOR

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev letnega računa in sklepanje glede čistega dobička.
4. Volitev odbora in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

K polnoštevilni udeležbi vabi ODBOR.

Warum sich noch in unseren Tagen, Auf alte Art beim Waschen plagen? Dazu nimmt man **Persil** allein! Persil wäscht alles schonend rein!